

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamrożenia i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej w Unii Europejskiej

COM(2012) 85 final – 2012/0036 (COD)

(2012/C 299/23)

Sprawozdawca: **Edouard DE LAMAZE**

Parlament Europejski, w dniu 15 marca 2012 r., oraz Rada, w dniu 4 kwietnia 2012 r., postanowiły, zgodnie z art. 304 TFUE, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamrożenia i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej w Unii Europejskiej

COM(2012) 85 final – 2012/0036 (COD).

Sekcja Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 28 czerwca 2012 r.

Na 482. sesji plenarnej w dniach 11–12 lipca 2012 r. (posiedzenie z 11 lipca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 142 głosami – 5 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 EKES popiera omawianą inicjatywę Komisji zmierzającą do wzmocnienia istniejących europejskich ram prawnych w dziedzinie zamrożenia i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej. Podzielając troskę Parlamentu i Rady, pragnie przypomnieć, że przestępczość zorganizowana nasila się i przybiera coraz bardziej złożony kształt, zważywszy szczególnie na jej transgraniczny charakter oraz znaczne środki, którymi dysponuje. Wobec braku harmonizacji europejskiej organizacji przestępcze wykorzystują najmniej surowe ustawodawstwa, dlatego też należy pilnie zintensyfikować działania prowadzone na poziomie europejskim. Chodzi o bezpieczeństwo obywateli Unii, a więc cel w pełni usprawiedliwiający interwencję UE, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 67 Traktatu o funkcjonowaniu UE.

1.2 Niemniej EKES pragnie zaznaczyć, że bezpieczeństwo to należy rozumieć i zapewniać z pełnym poszanowaniem krajowych tradycji i praktyk w tym zakresie, uwzględniając punkt widzenia poszczególnych państw, zwłaszcza jeśli chodzi o specyfikę przestępstw, które mają być zwalczane.

1.3 EKES, podkreślając konieczność skutecznego, całościowego i zintegrowanego podejścia w tej dziedzinie, wyraża ubolewanie, że omawiany wniosek nie uwzględnia wspólnotowego dorobku prawnego w zakresie współpracy sądowej i współpracy organów śledczych. Wykrywanie i identyfikacja korzyści pochodzących z przestępstwa wymagają m.in. wzmocnienia uprawnień biur ds. odzyskiwania mienia oraz uprawnień Eurojustu. Ponadto EKES wzywa do promowania:

- lepszej współpracy, także w zakresie wdrażanych środków, między wszystkimi organami odpowiedzialnymi za ściganie, zwalczanie i karanie nielegalnego handlu na wielką skalę;
- wspólnej kultury wśród wszystkich odpowiednich środowisk zawodowych;
- podejścia przekrojowego stosowanego we wszystkich dyrekcjach generalnych Komisji;
- harmonizacji systemów podatkowych i procedur, do której mogłaby się przyczynić strategia „Europa 2020”.

1.3.1 EKES uważa, że poza konieczną koordynacją i systematyczną wymianą informacji między krajowymi biurami ds. odzyskiwania mienia należy docelowo przewidzieć centralizację europejską w tym zakresie – w ramach nowej odrębnej struktury lub, bezpośrednio, w ramach Eurojustu. Biorąc pod uwagę wyzwania, zwykła współpraca nie wystarcza do skutecznej walki z przestępczością zorganizowaną.

1.4 Aby środki w zakresie zamrażania i konfiskaty dochodów z działalności przestępczej były skuteczne, konieczne jest podejście całościowe, pozwalające na odpowiednią organizację tego mechanizmu we wszystkich jego wymiarach, ze szczególnym uwzględnieniem priorytetowego wykorzystania skonfiskowanego mienia na cele społeczne.

W tym celu podkreślić należy konieczność zapobieżenia sytuacji, w której bezpośrednia sprzedaż mienia umożliwiłaby organizacjom przestępczym jego odzyskanie.

1.5 EKES przypomina, że kwestia skuteczności walki z przestępczością zorganizowaną nie może uzasadniać jakiegokolwiek naruszenia praw podstawowych – szczególnie zaś prawa do obrony – zapisanych w Karcie praw podstawowych.

2. Treść wniosku Komisji

2.1 Omawiany wniosek ma chronić legalny obrót gospodarczy przed infiltracją sieci przestępczych. W tym celu ustanawia on minimalne zasady dla państw członkowskich w odniesieniu do zamrażania i konfiskaty mienia pochodzącego z działalności przestępczej – korzyści, w tym pośrednich, i narzędzi. Jako że jego główną podstawą prawną jest art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jego zakres stosowania ograniczony jest do „europ przestępstw” – w tym przestępstw popełnionych w ramach udziału w organizacji przestępczej, jednak pod warunkiem, że przestępstwa te są już przedmiotem harmonizacji na szczeblu europejskim.

2.2 Omawiany wniosek zastępuje wspólne działanie 98/699/WSiSW oraz decyzje ramowe 2001/500/WSiSW⁽¹⁾ i 2005/212/WSiSW⁽²⁾:

— potwierdza dotychczasowe przepisy dotyczące konfiskaty narzędzi i korzyści pochodzących z przestępstwa po wydaniu ostatecznego wyroku skazującego oraz konfiskaty mienia w wartości odpowiadającej wartości zysków pochodzących z przestępstwa (artykuł 3);

— zmienia przepisy dotyczące rozszerzonych uprawnień do konfiskaty (artykuł 4) i przewiduje jednolitą minimalną normę zamiast obecnego systemu zasad nieobowiązujących; nie stosuje się jej w wypadku przedawnienia lub kiedy zastosowanie ma zasada *ne bis in idem*.

2.3 W nowym wniosku zawarto także nowe przepisy pozwalające na zastosowanie takich środków, jak:

— konfiskata bez uprzedniego wyroku skazującego (artykuł 5) w przypadkach, gdy wydanie wyroku skazującego nie jest możliwe, ponieważ podejrzany lub oskarżony zmarł, jest chronicznie chory lub kiedy jego ucieczka bądź choroba uniemożliwia przeprowadzenie skutecznego postępowania w rozsądnym terminie oraz niesie ze sobą ryzyko, że takie postępowanie zostałoby przedawnione na skutek obowiązujących terminów ustawowych;

— konfiskata w stosunku do osób trzecich, które powinny być zdać sobie sprawę, że mienie pochodzi z nielegalnego źródła (artykuł 6);

— prewencyjne i zabezpieczające zamrożenie mienia, co do którego istnieje zagrożenie, że zniknie, jeżeli nie zostaną podjęte żadne działania, pod warunkiem że decyzja taka, podjęta przez właściwe organy, zostanie potwierdzona przez sąd (artykuł 7);

⁽¹⁾ W sprawie prania pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrażania, zajmowania i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa.

⁽²⁾ W sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa.

— prowadzenie dochodzenia finansowego obejmującego mienie danej osoby, nawet po zakończeniu postępowania karnego, tak by niewykonane decyzje mogły zostać wykonane (artykuł 9);

— należyte zarządzanie zamrożonym mieniem, aby nie straciło ono na wartości, zanim zostanie skonfiskowane (artykuł 10).

2.4 Te ograniczenia praw podstawowych⁽³⁾ kompensowane są minimalnymi gwarancjami w celu poszanowania zasady domniemania niewinności, prawa do rzetelnego procesu sądowego, możliwości odwoływania się przed sądem i prawa do informacji o sposobie korzystania z tych możliwości (artykuł 8).

3. Uwagi ogólne

3.1 Ze względu na znaczne koszty ludzkie, społeczne, gospodarcze i finansowe przestępczości zorganizowanej, a także ograniczenia w zakresie praw i swobód, jakie powoduje ona dla obywateli i podmiotów rynku wewnętrznego, naruszając ich zaufanie, EKES podkreśla istotną rolę konfiskaty w walce z tego rodzaju przestępczością, gdyż w ten sposób uderza się w jej podstawową rację bytu, jaką jest dążenie do zysku.

3.2 EKES popiera cele inicjatywy Komisji, która zmierza do wzmocnienia europejskich ram prawnych w tej dziedzinie. Konieczność takiego zaostrzenia przepisów była od dawna podkreślana zarówno przez Parlament, jak i przez Radę w następstwie programu sztokholmskiego. Komitet z zadowoleniem przyjmuje niedawne utworzenie, z inicjatywy Parlamentu, specjalnej komisji ds. przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy, co potwierdza wolę podniesienia walki z tymi plagami do rangi jednego z głównych priorytetów politycznych UE.

3.3 EKES apeluje, by w pełni uświadomić sobie niebezpieczeństwo związane z kryzysem i niepokojącym wzrostem nielegalnej działalności w UE, i pragnie, aby położono nacisk na środki harmonizacji między państwami członkowskimi dotyczące sposobu postępowania z sieciami przestępczymi i ich mieniem.

3.4 W sytuacji kryzysu logika polegająca na przejściu nielegalnie uzyskanych dochodów, stanowiących często ogromne sumy, aby wprowadzić je ponownie do legalnego obiegu gospodarczego, otwiera perspektywy, których – z punktu widzenia gospodarczego i społecznego – według EKES-u nie można lekceważyć. Podkreśla ponadto, że walka z przestępczością zorganizowaną powinna zapewniać, że wywołane taką logiką pozytywne sprzężenie zwrotne będzie mogło się opierać również na lepszym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego – dzięki ograniczeniu zakłóceń konkurencji, których ofiarami padają przedsiębiorstwa prowadzące legalną działalność.

⁽³⁾ Lub ograniczenia ich zasad.

3.5 Konieczność zastosowania skutecznego, całościowego i zintegrowanego podejścia

3.5.1 W związku z tym, że skuteczność walki z przestępczością zorganizowaną zależy od podejścia, które musi być całościowe, EKES wyraża ubolewanie, iż harmonizacja środków w zakresie zamrażania i konfiskaty nie wpisuje się w całościowy instrument obejmujący dorobek wspólnotowy przyjęty w ramach dawnego 3. filara w dziedzinie współpracy sądowej i współpracy organów śledczych, które to dziedziny uzupełniają się wzajemnie i są nierozłącznymi elementami jednej polityki.

3.5.2 EKES podkreśla, że aby środki w zakresie zamrażania i konfiskaty dochodów z działalności przestępczej były skuteczne, konieczne jest podejście całościowe, pozwalające na odpowiednią organizację tego mechanizmu uwzględniającą wszystkie wymiary dziedzin z nim związanych; szczególną uwagę zwrócić należy na konieczność zapobieżenia sytuacji, w której bezpośrednia sprzedaż mienia umożliwiałyby organizacjom przestępczym jego odzyskanie.

3.5.3 W trosce o spójność, a także dla większej pewności prawa i bardziej zadowalającej transpozycji i stosowania przepisów europejskich EKES wnosi zatem, by dyrektywa zawierała odniesienia do decyzji 2006/783/JAI w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty i 2007/845/JAI dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem.

3.5.4 W istocie, środki w zakresie zamrażania i konfiskaty mogą być skutecznie wykonywane tylko pod warunkiem, że oparte są na skutecznym systemie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa, także w wypadku, gdy dochody te zostały wyprane.

3.5.5 Jeśli chodzi o wykorzystanie skonfiskowanego mienia, podkreślić należy znaczenie stworzenia mechanizmów współpracy między państwami członkowskimi, aby sprzyjać wymianie wzorcowych rozwiązań między odpowiednimi organami krajowymi.

3.5.6 W tym kontekście EKES przypomina, że:

- należy ułatwić biurom ds. odzyskiwania mienia dostęp do informacji finansowych (zwłaszcza do danych dotyczących rachunków bankowych)⁽⁴⁾;
- państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystywać potencjał Eurojustu, którego wartość dodana w dziedzinie dochodzeń i ścigania transgranicznego jest niezaprzeczalna i który może skutecznie ułatwić kontakty między biurami ds. odzyskiwania mienia i organami sądowymi;
- istnieje pilna potrzeba wzmocnienia uprawnień Eurojustu do podejmowania inicjatyw; dotyczy to zwłaszcza prawa do wszczynania dochodzenia;

— należy zadbać o to, by wszystkie organy zajmujące się ściganiem, zwalczaniem i karaniem nielegalnego handlu na wielką skalę współpracowały ze sobą, wykorzystując wszystkie środki (elektroniczne bazy danych, wymiana i konfrontowanie informacji, zasoby ludzkie i materiałowe oraz zasoby specjalistycznej wiedzy);

— istnieje pilna potrzeba stworzenia wspólnej kultury tych zadań w Europie poprzez wymianę pracowników służby celnej, policji, służby podatkowej i wymiaru sprawiedliwości;

— w celu przyczyniania się do tego należy zapewnić niezbędne synergie między różnymi dyrekcjami generalnymi Komisji Europejskiej;

— konieczna jest harmonizacja systemów podatkowych i procedur w celu eliminowania nisz przestępczości zorganizowanej w Europie;

— należy powiązać ze sobą walkę z przestępczością zorganizowaną i strategię „Europa 2020”.

3.5.7 Ponadto, ze względu na to, że powodzenie i skuteczność niektórych inicjatyw podejmowanych na szczeblu krajowym⁽⁵⁾ w celu scentralizowania skonfiskowanego mienia zachęca do przeniesienia tych doświadczeń na szczebel europejski, EKES sugeruje, by poza konieczną koordynacją i systematyczną wymianą informacji między krajowymi biurami ds. odzyskiwania mienia starannie przeanalizowano możliwość centralizacji europejskiej w tym zakresie – w ramach nowej odrębnej struktury lub, bezpośrednio, w ramach Eurojustu. Centralizację tę, choć utrudnia ją obecnie delikatna dla państw kwestia dzielenia się niektórymi bazami danych, należy traktować jako cel, nawet jeśli miałby być on długoterminowy, ponieważ zwykła współpraca nie wystarcza do osiągnięcia założeń związanych ze skutecznym zwalczaniem przestępczości zorganizowanej.

3.5.8 Poza tym, przypominając, że europejska strategia w dziedzinie konfiskaty będzie skuteczna tylko wtedy, gdy wpisywać się będzie w problematykę o wymiarze globalnym, EKES wyraża żal, iż przedstawiony wniosek nie porusza tego także istotnego aspektu.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 **W sprawie art. 1 projektu dyrektywy:** „pochodzącego z działalności przestępczej” – nie dotyczy wersji polskiej (przyp. tłum.).

4.2 **W sprawie art. 2 p. (1) projektu dyrektywy:** zamrożenie i konfiskata

4.2.1 EKES wyraża zadowolenie z rozszerzenia zakresu tych środków na korzyści pośrednie, co stanowi znaczny postęp w stosunku do decyzji 2005/212/JAI.

⁽⁴⁾ Zob. sprawozdanie Komisji z 12 kwietnia 2011 r. sporządzone w oparciu o art. 8 decyzji 2007/845/JAI.

⁽⁵⁾ Zwłaszcza we Francji (AGRASC) i w Niderlandach (BOOM).

4.3 W sprawie art. 3 ust. 2 projektu dyrektywy: konfiskata o wartości odpowiadającej wartości zysków

4.3.1 EKES zaleca rozciągnięcie jej zakresu na środki użyte w celu dokonania przestępstwa (zwane „narzędziami”). Komitet uważa, że nie ma powodu, by ograniczać tę konfiskatę do zysków z przestępstwa. EKES podkreśla, że pojęcie „narzędzia” obejmuje środki transportu wykorzystywane do przewozu w Unii mienia i innych korzyści pochodzących z przestępstwa.

4.4 W sprawie art. 4 projektu dyrektywy: rozszerzone uprawnienia do konfiskaty

4.4.1 EKES przyjmuje z zadowoleniem uproszczenie, jakim jest ustalenie jednolitego przepisu w tej dziedzinie, gdyż system zawierający wiele opcji ustanowiony decyzją 2005/212/JAI powoduje zbyt dużą różnorodność w podejściach krajowych, co nie sprzyja właściwemu stosowaniu zasady wzajemnego uznawania w tym zakresie.

4.4.2 Jednakże EKES wyraża głębokie ubolewanie, iż kryterium dysproporcji między wartością mienia a legalnymi dochodami nie występuje już na pierwszym planie⁽⁶⁾, lecz tylko pozostaje domyślne wśród innych „szczególnych faktów”, w oparciu o które sąd podejmuje decyzję (art. 4 ust. 1). Systemy prawne krajów najbardziej zaawansowanych w walce z przestępczością zorganizowaną nadają temu kryterium kluczowe znaczenie. EKES przyjmuje do wiadomości wybór Komisji, by pozostawić decyzję o użyciu tego kryterium sądom krajowym, i wzywa PE i Radę do jego przywrócenia poprzez dodanie we wniosku dotyczącym dyrektywy po słowach „do osoby skazanej za popełnienie przestępstwa” słów „w stopniu proporcjonalnym do jej legalnych dochodów”. EKES zachęca jednocześnie władze krajowe do przyznania temu kryterium decydującego znaczenia.

4.5 W sprawie art. 5 projektu dyrektywy: konfiskata bez uprzedniego wyroku skazującego

4.5.1 Choć z punktu widzenia zasad trudne wydaje się pogodzenie konfiskaty z faktem, iż dana osoba nie jest pociągana do odpowiedzialności za czyny będące podstawą konfiskaty, EKES uznaje praktyczną użyteczność takiego środka i popiera go w imię jego skuteczności. Ułatwiłoby to ponadto wzajemne uznawanie z krajami, w których stosowane jest *common law* i które stosują już procedury konfiskaty w prawie cywilnym.

4.5.2 EKES obawia się jednak, że wprowadzenie pojęcia „chronicznej choroby osoby podejrzanej lub oskarżonej” utworuje drogę licznym machinacjom. Ponieważ prawo Unii przewiduje, by każda osoba pociągana do odpowiedzialności sądowej mogła być reprezentowana przez adwokata, EKES wnosi, by odniesienie do choroby nie stanowiło kryterium dla konfiskaty bez uprzedniego wyroku skazującego i wnosi w związku z tym o jego usunięcie z treści wniosku dotyczącego dyrektywy (art. 5).

⁽⁶⁾ Kryterium to stanowiło jedną z trzech alternatywnych i/lub równoczesnych opcji przewidzianych w decyzji 2005/212/JAI (art. 3 ust. 2 lit. c)).

4.6 W sprawie art. 7 projektu dyrektywy: zamrożenie

4.6.1 EKES przypomina, że poszanowanie zasad postępowania sądowego, w tym prawa do obrony, nie może podlegać wyjątkom motywowanym chęcią zwiększenia skuteczności karania.

4.6.2 EKES uważa, że każdą decyzję o zamrożeniu powinien w rozsądnym terminie potwierdzić sędzia, jednak właściwy organ administracyjny powinien być upoważniony do podjęcia wszelkich natychmiastowych działań zabezpieczających.

4.7 W sprawie art. 8 projektu dyrektywy: gwarancje w zakresie prawa do obrony

4.7.1 Zgodnie z podejściem przyjętym przez Europejski Trybunał Praw Człowieka, by indywidualnie oceniać proporcjonalność niektórych środków ograniczających podstawowe prawo własności – zwłaszcza rozszerzonego prawa do konfiskaty, konfiskaty bez uprzedniego wyroku skazującego i konfiskaty mienia osób trzecich – w omawianym wniosku przewidziano minimalne gwarancje procesowe, a także środki odwoławcze dla pozwanych. O ile przypomnienie o prawie do rzetelnego procesu sądowego wydaje się zbyt kosztowne, to użyteczne jest uściślenie, że wszelkie decyzje sądu o konfiskacie muszą być uzasadnione, a osoby, których one dotyczą, muszą być o nich poinformowane.

4.7.2 W trosce o spójność z wymogami ustanowionymi na mocy przepisów europejskich w dziedzinie walki z praniem pieniędzy, EKES podkreśla, że w kontekście nowego instrumentu przewidzianego w tym celu osoba, której mienie zostało zajęte, musi mieć pełne prawo do pomocy prawnej.

4.7.3 Osoba pociągana do odpowiedzialności sądowej nie może, zdaniem EKES-u, posiadać mniej praw niż osoba trzecia przechowująca dane mienie. Aby uniknąć jakichkolwiek niejasności w tym względzie, EKES proponuje preredagowanie tego artykułu: „Każde państwo członkowskie podejmuje stosowne środki w celu zagwarantowania, że osoby, w odniesieniu do których stosuje się środki ustanowione w niniejszej dyrektywie, będą miały prawo do skutecznego środka odwoławczego i mogły w pełni korzystać z prawa do pomocy prawnej. Wszelkie decyzje sądu o konfiskacie zostaną uzasadnione, a osoby, których decyzje te dotyczą, zostaną o nich poinformowane”.

4.8 W sprawie art. 9 projektu dyrektywy: skuteczne wykonanie

4.8.1 Cel, sam w sobie słuszny, zapewnienia skutecznego wykonania decyzji o konfiskacie nie może według EKES-u uprawniać do podejmowania „dalszych środków”, wykraczających poza decyzję sądu, po wydaniu ostatecznego wyroku skazującego. Chodzi tu o konieczną ochronę zasad sprawiedliwego procesu i określenie kar. Dopuszczalne są oczywiście tylko „późniejsze działania śledcze w związku z zapewnieniem ciągłości skutecznego wykonania kary orzeczonej przez organ sądowy”.

4.8.2 EKES przypomina, że ściśle pojęta konfiskata może zostać uzupełniona grzywną karną, skarbową lub celną mającą na celu zrównoważenie ryzyka oszustwa, ze szkodą dla państwa, co do zakresu uzyskanego bezprawnie mienia. Komitet sugeruje, by w dyrektywie przewidziano wzmocnienie współpracy między państwami członkowskimi, aby każde z nich mogło zapewnić wykonanie wyroku skazującego. Taki środek byłby niezbędnym warunkiem skuteczności ścigania.

4.9 Kwestia przeznaczenia i restytucji skonfiskowanych sum

4.9.1 Przeznaczenie skonfiskowanych sum nie jest kwestią drugorzędną, lecz bezpośrednio wpływa na ogólną skuteczność strategii konfiskaty. Ponieważ bezpośrednia sprzedaż mienia pozwala często organizacjom przestępczym na jego odzyskanie określną drogą, EKES podkreśla wagę jego przeznaczenia w pierwszej kolejności na cele społeczne – tak, jak dzieje się to we Włoszech – zgodnie z podwójnie pozytywnym podejściem, jak o tym przypomina Parlament Europejski ⁽⁷⁾, łączącym zapobieganie przestępczości zorganizowanej i sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu i społecznemu.

4.9.2 EKES uważa za ważny proces refleksji zainicjowany przez DG JUST na temat przeznaczenia korzyści pochodzących

z przestępstwa na cele społeczne. Istnieją różne możliwe rozwiązania; powinny one zostać wybrane przez centralne organy państw członkowskich; należy je rozważyć i odpowiednio dostosować, mając na względzie ofiary, interes ogólny oraz rodzaj samego zamrożonego mienia.

4.9.3 Konieczność przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności nie powinna uniemożliwiać UE proponowania ram prawnych, nawet ogólnych, w tej dziedzinie. EKES wzywa państwa członkowskie do wymiany sprawdzonych rozwiązań na tym polu.

4.9.4 Wymaga to wcześniejszego ustalenia jasnych zasad restytucji mienia. Zdarza się bowiem często, że państwo, na którego terytorium zajęto mienie, nie jest państwem, któremu należy je zwrócić. Ze względu na sprawiedliwość i konieczność ustalenia jednolitych zasad dla państw członkowskich EKES wnosi, by UE jaśniej określiła ten punkt, zwłaszcza w odniesieniu do decyzji ramowej z 2006 r., która przewiduje podział na pół między państwa członkowskie.

Bruksela, 11 lipca 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON

⁽⁷⁾ Raport w sprawie przestępczości zorganizowanej w UE, październik 2011 r.